πίστευε. *Obsequere mihi, obtempera mihi* dicebatur πιθοῦ μοι apud omnes. Praeiit omnibus Homerus noto versu:

ἀλλὰ πίθεσθ', ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.

In animosa Atheniensium oratione VIII. 143: Νῦν δὲ ἀπάγγελλε Μαρδονίῳ ὡς Ἀθηναῖοι λέγουσι ἔστ' ἂν ὁ ἥλιος τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴῃ τῇ καὶ νῦν ἔρχεται μήκοτε ὁμολογήσειν ἡμέας Ξέρξῃ, duo vitia insunt, levius alterum τῇ pro τήν, nam facile mihi dabis emendandum esse τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴῃ τὴν καὶ νῦν ἔρχεται, quoniam neque ὁδῷ ἔρχεται pro ὁδόν dicitur, neque τῇ adverbium esse potest. Alterum gravius mendum est. Unde pendere putas verba μήκοτε ὁμολογήσειν ἡμέας Ξέρξῃ? An a verbo λέγουσι Ἀθηναῖοι? Fieri non potest, nam sic ἡμέας inepte abundat. *Renuncia Mardonio Athenienses dicere numquam nos cum Xerxe societatem iuncturos.* Imo vero *numquam* sese *societatem iuncturos* dictum oportuit. Pendent autem illa verba ab imperativo ἀπάγγελλε, quod ut fieri possit sciolum sibi habere iube verba quae de suo addidit ὡς Ἀθηναῖοι λέγουσι.

C. G. COBET.

LIVIUS NONNULLIS LOCIS EMENDATUS.

Manifesto mendosus est locus Livii XXII. 34: *Habere igitur interregnum eos* (Patricios), *consulatum unum certe plebis Romanae esse: populum liberum habiturum ac daturum ei, qui* magis vere *vincere quam diu imperare malit.* Veram lectionem huius loci Badhamus reperit et mecum communicavit. Nempe Livius sic scripserat: *qui* MATURE *vincere quam diu imperare malit.*

In libro XXII. 6 fin. scribe: *quae Punica religione servata fides ab Hannibale est, atque in vincula omnes coniecti*, pro *coniecit.* Corrige in cap. 10: *si quid rumpet occidetque insciens se fraude esto*, pro *ne fraus esto.* In cap. 14. *strepunt aures clamoribus plorantium sociorum saepius nos quam Deorum invocantium opem*, repone *nostram* pro *nos*, et post pauca in verbis: *media in urbe* [qua nunc busta Gallica sunt], expunge additamentum e libr. V. 48. huc invectum.

C. G. C.